

Hasan Puškar

PET PJESAMA

SVITANJE

Bio sam svjedok...
 Nebo je dolazilo u valovima,
 trenutak za vjeènost.
 Oblak sunca na licu noći,
 sjene marširaju kao vojnici,
 još malo i proći će...

SLUTNJA

Gdje smo to pogriješili ?
 Živjeli smo snove,
 tkali ih u riječi,
 riječi u pjesme,
 divili se svakom novom suncu,
 smijali se glupostima,
 govorili "velike" riječi,
 pa ipak...

Zavaravali smo sebe,
 krpili nadu starim zakrpama,
 a duboko u sebi znali,

da nećemo uspjeti
 k'o ni drugi prije nas.

Brojeći godine, nismo podlegli očaju,
 ni slutnja o krajnjem
 nije nas umorila,
 jurišali smo na vjetrenjače
 nevino glupi – to znači glupi.

Učili smo se gledati svijet,
 dok je put pod našim nogama
 gubio dostojanstvo,
 trošeći se u nepovrat.

Nismo pogriješili !
 Sanjali smo svoje snove,
 Vjerujući u bolje sutra...

VRATA

Od pamtivjeka ista,
 crna, stroga, teška, masivna,
 uvijek poslušna,
 stoički mirno podnose
 kiše..., sunce..., udare vjetra...

Ponekad se jave,
 kad ih nečije ruke

s vremena na vrijeme otvore,
tiho zacvile, bolno,
javljajući da su živa još uvijek,
mada niko na njih ne obraća pažnju.

Takva su vrata naše kuće.
Crna, teška, strpljiva, poslušna.

Zašto me vrata podsjećaju na oca.

OBIČNA LJUBAVNA

Uživam u boli koju mi pričinjavaš.

Možda je uzrok kiša,
ili, pak nemir koji kiša donosi,
ili je to samo kišna glazba,
blagi Bože, otkud' donesena.
Vjerujem od nekud s istoka,
no, to nije kiša,
to su ostaci suza s tvoje kose,
zaboravljeni u zraku
kad si odlazila.

Bože, oprosti mi ako griješim,
Izgleda da volim,
baš onako poput Jesenjina i
Miljkovića
izgleda da te volim.

Volim te kroz
simfoniju bola ruskih klasika
kroz ovu proljetnu noć
uz glazbu gitare i svijeću,
izgleda da te volim.

Volim te kroz
nedorečenu poeziju mojih misli,
kroz tišinu svjetlosti ovog sunca,
kroz miris jagoda i miris smrti,
izgleda da te volim.

Volim te kroz

vjetar s dalekih mora,
kroz pjesmu ptice, otrgnutu iz
behara,
kroz stope zemlje kojom hodaš,
izgleda da te volim.

POPODNE ISPOD ZIDINA GRADINE HUSEIN-KAPETANA GRADAŠČEVIĆA DANA 26.05.2000.GODINE

Nasuprot nebu
Stoički i mirno
Slikaš svoje postojanje
Svjedok vremenu
Koje pamti stoljeća
I bolja i gora od ovih
Čiji smo svjedoci.

Tvoj jug je kapija
U tvoja njedra
Otvorena samo posvećenim
Vizionarima
U mimohodu postojanja

Na sjeveru
Puzavica tetovira život
Po golom kamenu
Slažući arabeske
Na tvoje grubo, ispijeno lice

Na istoku
Projekcija fatamorgane
Bježi u nedohvat sijena
Što blude po mislima

A zapad
Zapad me plaši
Svojom nedodirljivošću
Svojom tamom i slutnjom
O krajnjem i konačnom.